

A RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

ÁMRK: Állami Műemlékhelyreállítási és Restaurálási Központ
BME: Budapesti Műszaki Egyetem, ma: Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
ELTE: Eötvös Loránd Tudományegyetem
Forster Központ: Forster Gyula Nemzeti Örökséggazdálkodási és Szolgáltatási Központ; Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ
KÖH: Kulturális Örökségvédelmi Hivatal
KÖZTI: Középülettervező Vállalat
MÉM MDK: Magyar Építészeti Múzeum és Műemlékvédelmi Dokumentációs Központ
MIB: Magyarországi Műemlékek Ideiglenes Bizottsága
MNM: Magyar Nemzeti Múzeum
MOB: Műemlékek Országos Bizottsága
MTA MKCs / MTA MTI: Művészettörténeti Kutató Csoport / Művészettörténeti Intézet
OMF: Országos Műemléki Felügyelőség
OMvH: Országos Műemlékvédelmi Hivatal
VÁTI: Városépítési Tudományos és Tervező Intézet

Az interjúkban gyakrabban előforduló személyek:

Aradi Nóra (1924–2001), művészettörténész, az MSZMP KB Kulturális Elméleti Munkaközösségének tagja. 1953–1954: a Népművelési Minisztérium főosztályvezető-helyettese, 1954–1957: az MTA-TMB-én Vayer Lajos aspiránsa, 1957–1961: a Művelődésügyi Minisztérium képzőművészeti Osztálya vezetője. 1959-től nyugdíjba vonulásáig az ELTE Művészettörténet Tanszékének tanára, közben a Marxizmus Leninizmus Esti Egyetem Esztétika Tanszékének oktatója. 1969–1990: az MTA Művészettörténeti Kutató Csoportjának alapító igazgatója.

Bardoly István (1955–), könyvtáros, szakbibliográfus. 1975-től 1983-ig az OMF, 1983-tól 1995-ig az MTA Művészettörténeti Kutatóintézetének könyvtárosa. 1995-től nyugdíjazásáig az OMvH, a KÖH és jogutódjai munkatársa, 2011-ig a hivatal Gyűjteményi Osztályának vezetője.

Cs. Dobrovits Dorottya (1941–1988), művészettörténész. 1964–1977: az OMF Tudományos Osztályának, majd a Terv- és Koordinációs Osztályának munkatársa, 1973–1976: az MTA TMB-én Garas Klára aspiránsa, 1977–1988: a Szépművészeti Múzeum muzeológusa, tudományos főmunkatársa.

Dávid Ferenc (1940–2019), művészettörténész. 1958 és 1963 között az ELTE művészettörténet szakán mások mellett Marosi Ernő és Galavics Géza évfolyamtársa. 1963 és 1986 között az OMF, 1986-tól haláláig az MTA Művészettörténeti Kutatóintézetének tudományos munkatársa. A falkutatás iskolateremtője.

Deák Klára (1937–2013), festőrestaurátor. 1961–1963: az OMF, 1963–1985: a budapesti Szépművészeti Múzeum restaurátora, 1986–2000: az OMF, majd az OMvH és az ÁMRK munkatársa. Ld. még: G. Györffy Katalin: Emlékezés Deák Klárára (1937. március 7.–2013. október 27.). *Műemlékvédelem*, 58. 2014. 138–141.

Dercsényi Dezső (1910–1987), művészettörténész, a háború utáni magyar műemlékvédelem egyik legfontosabb alakja. 1936-tól a MOB, majd jogutódai munkatársa. 1957-ben az ő beadványa nyomán alapították meg az OMF-et, amelynek 1975-ös nyugdíjazásáig tudományos igazgatóhelyettese volt.

Dobrovits Aladár (1909–1970), egyiptológus, muzeológus, egyetemi tanár. 1946: a Szépművészeti Múzeum Antik Osztályának vezetője; 1946–1950: a Magyar Nemzeti Múzeum elnöki tanácsosa; 1950–1961: az Iparművészeti Múzeum főigazgatója.

Entz Géza (1913–1993), művészettörténész. Az intézmény alapításától 1977-es nyugdíjba vonulásáig az OMF Tudományos Osztályának vezetője. – Vö.: Hokkyné Sallay Marianne: Entz Géza (1913–1993). *Műemlékvédelmi Szemle*, 3, 1993, 1. 145–146.

Fejérdy Tamás (Budapest, 1947–) építészmérnök, 1976-tól 2012-ig az OMF és jogutódjainak munkatársa. 1992–1996: az OMvH elnöke, később elnökhelyettese, az ICOMOS nemzetközi alelnöke, illetve Magyar Nemzeti Bizottságának elnöke.

G. Lászlai Judit (1955–), művészettörténész. 2017-ig az OMF és jogutódjainak tudományos munkatársa.

Géczy Csaba (1941–2019), történész, műemlékvédelmi szakmérnök. Az OMF Szakrestaurálási Csoportjának, később Szakrestaurálási Osztályának vezetője, 1992–2000 között az ÁMRK első igazgatója, egyidejűleg az OMvH általános elnökhelyettese (1997–1998).

Genthon István (1903–1969), művészettörténész, az MTA levelező tagja. 1934-től a MOB előadója, 1940-től három éven át a Római Magyar Akadémia, 1945-től 1949-ig a budapesti Szépművészeti Múzeum igazgatója, utóbb osztályvezetője.

Geróné Krámer Márta, művészettörténész. 1952-ben került muzeológus gyakoronokként a MuMOK-ba. Ezt követően a műemléki hivatal tudományos kutatójaként dolgozott.

Horler Miklós (1923–2010), építészmérnök. 1960-tól az OMF munkatársa, 1961-től 1977-ig a Tervezési Osztály vezetője. 1989-től az intézmény tudományos igazgatója, 1992-től 1994-es nyugdíjba vonulásáig az OMvH elnökhelyettese.

Koppány Tibor (1928–2016), építészmérnök. 1959-től nyugdíjba vonulásáig az OMF munkatársa: 1961-től a Tervezési Osztály építész (műteremvezetője és osztályvezető-helyettese), az 1980-as években a Tudományos Osztály kutatója.

Lászlóné Laár Erika, könyvtáros. 2016-os nyugdíjba vonulásáig az OMF és jogutódai műemléki fotótárának munkatársa. A Magyar Fotótörténeti Társaság tagja.

Lővei Pál (1955–), művészettörténész, az MTA doktora, 2022 óta az MTA levelező tagja. 1979-től az OMF és jogutódjainak munkatársa, 1992–2007 között a KÖH és az OMvH Kutatási Osztályának vezetője. 2013 óta az MTA BTK Művészettörténeti Kutatóintézetének munkatársa (tudományos tanácsadó).

M. Lukács Zsuzsa (1943–2002), művészettörténész. Az OMF munkatársaként főleg középkori templomok kutatója, a szegedi Alsóvárosi ferences templom monográfusa.

Mendele Ferenc (1934–1994), építészmérnök. 1960-tól az OMF Tudományos Osztályán a népi műemlékek kutatója, később a Tervezési Osztály munkatársa. 1980-tól az OMF igazgatója, 1989-től műszaki igazgatója, 1992-től a Magyar Építészeti Múzeum igazgatója.

Mentényi Klára (1955–), művészettörténész. 1979–2017: az OMF, illetve jogutódjainak tudományos munkatársa, elsősorban falkutatóként dolgozott.

Merényi Ferenc (1923–2006), építészmérnök, egyetemi tanár. 1958 és 1965, valamint 1977 és 1983 között a Római Magyar Akadémia, 1966–1974 között az OMF igazgatója.

Oroszlán Zoltán (1891–1971), régész, művészettörténész. 1919-től az MNM segédőre, 1923-tól a budapesti Szépművészeti Múzeum Antik Osztályának, majd Szoborgyűjteményének munkatársa. 1936-tól a szegedi egyetem, 1945–1967 között az ELTE oktatója.

Radocsay Dénes (1918–1974), művészettörténész. 1941-től a Szépművészeti Múzeum Modern Képtárának munkatársa, később Régi Magyar Gyűjteményének vezetője. 1970-től az Iparművészeti Múzeum Igazgatója. Főként a középkori Magyarország táblakép- és falfestészetével, faszobrászatával, valamint címeresleveleivel foglalkozott, több korpuszt összeállítva.

Ritoók Pál (1961–), művészettörténész. 1987 óta a Magyar Építészeti Múzeum munkatársa. A DOCOMOMO magyar munkacsoportjának vezetője.

Román András (1929–2005), építész, építészettörténész, egyetemi tanár. 1961–1962, 1970–1995: az OMF, OMvH munkatársa, osztályvezetője. 1990–1996 között az ICOMOS alelnöke, 1999-től örökös tiszteletbeli tagja. 1995–2001: a *Műemlékvédelem* folyóirat főszerkesztője.

Somorjay Sélysette (1956–), művészettörténész. 1981-től 2016-ig az OMF és jogutódjainak tudományos munkatársa, 2005-től a KÖH keretein belül megalakult Műemlékvédelmi Tudományos Intézet igazgatója.

Tillinger István (1920–1993), eredetileg szabósegéd. Tizenhat éven át székesfehérvári tanácselnök, 1974 és 1980 között az OMF igazgatója.

Váliné Pogány Jolán (1944–), építész, az OMF, majd jogutódjai tervtárának vezetője.

Valter Ilona (1938–), régész. 1964-től nyugdíjba vonulásáig az OMF és jogutódai tudományos kutatója, a *Műemlékvédelem* egykori főszerkesztője, az MTA Régészeti Bizottságának tagja.

Vayer Lajos (1913–2001), művészettörténész, az MTA levelező, majd rendes tagja. 1936-tól a Szépművészeti Múzeum Történelmi Képcsarnokában dolgozott. 1958–1978: az ELTE Művészettörténet Tanszékének vezetője.

Zádor Anna (1904–1995), művészettörténész. 1936–1949: a Franklin Társulat szerkesztője, majd igazgatója. 1950: a MuMOK osztályvezetője; 1951-től az ELTE Művészettörténet Tanszékének tanára.